

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS. ODDELEK V MARIBORU

II U 501/2011-10

22. 8. 20 12

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Vlasta Švagelj Gabrovec kot predsednica ter Liljana Polanec in mag. Branko Hojnik kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Mirijam Križevnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-55/2009/21 z dne 13. 10. 2011,

na seji 22. avgusta 2012

RAZSODILO :

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka pod I. točko izreka ugodila pritožbi sedaj tožnika, zoper odločbo Okrožnega državnega tožilstva v Mariboru (organ) z dne 14. 4. 2009 in le-to odpravila ter hkrati organu naložila, da mora tožniku v 31. dneh od vročitve te odločbe posredovati kopije 21 dokumentov, ki jih tudi našteva, med drugim, pod 13. točko Prijavo na delovno mesta vpisničarja v pravosodnem organu z dne 19. 3. 2008, s prilogami (skupaj 9 strani), z določenimi prekritimi osebnimi podatki; pod II. točko izreka je odločila, da se zahteva tožnika z dne 21. 4. 2009 v preostalem delu-glede osebnih podatkov, ki jih mora organ pri posredovanju prekriti v skladu s prejšnjo točko izreka ter glede potrdila o upravičeni zadržanosti z dela z dne 22. 5. 2008 zavrne in pod III. točko odločila, da v postopku niso nastali posebni stroški. V svoji obrazložitvi navaja, da je tožnik na organ dne 1. 4. 2009 naslovil zahtevo I za dostop do informacij javnega značaja za pridobitev kopij 8-ih dokumentov, nato 1. 4. 2009 vložil zahtevo II za pridobitev 10-ih dokumentov in dne 2. 4. 2009 vložil še zahtevo III za pridobitev 9-ih dokumentov, ki jih tudi vse navaja. Ker so bile zahteve vsebinsko in časovno povezane, je organ vsako od njih obravnaval kot delno vlogo in nato dne 14. 4. 2009 izdal odločbo, s katero je vse zahtevke v celoti zavrnil, ker so po njegovem mnenju podane izjeme iz 3., 6., 8. in 11. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ). Posamezne tožnikove zahtevke je zavrnil z utemeljitvijo, da tožnik z zahtevanimi dokumenti že razpolaga, saj jih je sam dostavil organu. Tožnik je dne 22. 4. 2009 zoper odločbo organa vložil pritožbo, ki jo je nato dne 16. 2. 2010 delno umaknil, v delu, ki ga tudi navaja. Tožena stranka je opravila ogled *in camera* in tožniku posredovala kopijo zapisnika o ogledu, s pozivom, da se do vsebine lahko opredeli, vendar se tožnik na to ni odzval. V nadaljevanju tožena stranka zavrača stališče organa, da so podane zgoraj navedene izjeme po 6. členu ZDIJZ in to tudi utemeljuje. Nato navaja, da je v postopku ugotovila, da organ razpolaga le z dokumenti, navedenimi v izreku te odločbe, ki po vsebini ustrezajo splošno formuliranim zahtevam I, II in III in da obstoj drugih dokumentov, ki bi objektivno ustrezali posameznim zahtevkom, v pritožbenem postopku ni bil ugotovljen, o čemer se je prepričala na podlagi izvedenega ogleda razpoložljivega dokumentarnega gradiva pri organu, izjave organa na dopisu z dne 30. 9. 2009 o tem, da je posredoval vse dokumente, katerih obstoj je bil ugotovljen pri ogledu, dejstva, da se tožnik do zapisnika o ogledu ni opredelil in dejstva, da po njenem mnenju ni podanih dejstev in okoliščin, ki bi zbujale dvom v resničnost trditev organa, izraženih v izpodbijani odločbi, v izjavi na dopisu z dne 30. 9. 2009 in pri izvedenem ogledu *in camera*. V zvezi s tožnikovo navedbo, da organ eno prijavo na delovno mesto skriva, odgovarja, da je pri ogledu ugotovila, da je med razpoložljivimi oziroma odobrenimi dokumenti tudi tožnikova prijava na delovno mesto, iz katere pa ni mogoče ugotoviti ali gre za prvo ali drugo prijavo in ali sta bili dejansko vloženi

dve prijavi. Zato je organu naložila, da mora tožniku posredovati kopijo njegove prijave na delovno mesto z dne 19. 3. 2008, s prilogami, za katero je ugotovila, da organ z njo dejansko razpolaga in ki po svoji vsebini najtesneje ustreza 1. in 2. zahtevku v zahtevi II.

2. Tožnik vlaga tožbo zaradi nepopolno in napačno ugotovljenega dejanskega stanja v točki 3 obrazložitve izpodbijane odločbe in sicer zoper neobstoj drugih dokumentov. Meni, da trditev tožene stranke, da po njenem mnenju ni podanih dejstev in okoliščin, ki bi zbujale dvom v resničnost trditev organa, izraženih v izpodbijani odločbi, v izjavi na dopisu z dne 30. 9. 2009 in pri izvedenem ogledu *in camera*, ne vzdrži presoje, saj je organ v izpodbijani odločbi z dne 14. 4. 2009 v drugem odstavku na strani 2 navedel: „Nadalje je glede posameznih listin oziroma podatkov ugotoviti tudi, da prosilec z njimi že razpolaga, saj jih je prosilec sam dostavil organu (1. in 2. točka zahtevka z dne 1. 9. 2009), opomba tožnika (pravilno : 1. 4. 2009). To zahtevo tožena stranka v odločbi označuje z zahtevo II. Organ torej sam priznava, da je prejel dve različni prijavi na razpisano delovno mesto, na kar je bila tožena stranka v pritožbi zoper odločbo z dne 21. 4. 2009 tudi opozorjena, prav tako tudi z dopisom z dne 22. 3. 2010. Gre za vsebinsko dve različni prijavi, ki jih je organ po lastnih besedah tudi nedvomno prejel, čeprav nato, v kasneje podpisanih izjavah zatrjuje, da teh prijav nima. To bi moralo pri toženi stranki vzbuditi dvom in bi morala od organa zahtevati, da se izjasni o tem, kaj je z eno prijavo storil. V kolikor bi bila ena prijava uničena, bi o tem moral obstajati zapisnik, takšnega zapisnika pa v gradivu ni. Skrivanje, predrugačenje ali uničenje dokumenta pa še ne pomeni, da dokument ne obstaja. Trditev tožene stranke, da je prišla do ugotovitve, da organ razpolaga le z dokumenti, navedenimi v izreku svoje odločbe v točki 2.2.2, je napačna. Do takšne ugotovitve je prišla le zato, ker ji organ ves čas skriva predmetni dokument. Zato o tem dokumentu še ni odločeno. Po njegovih informacijah pa obstaja tudi še tretji dokument z dne 17. 9. 2008, ki tudi še ni bil predmet odločanja. Ker obstaja resen dvom, da organ namerno skriva določene dokumente in onemogoča dostop do informacij javnega značaja, tožnik sodišču predlaga, da odločbo deloma ali v celoti razveljavi in toženi stranki naloži, da o zadevi ponovno odloči ter sproži zoper organ prekrškovni postopek zaradi podpisovanja neresničnih izjav, skrivanja oziroma uničevanja listin, da se onemogoči dostop do informacij javnega značaja.
3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri navedbah iz izpodbijane odločbe, prereka tožbene navedbe tožeče stranke in meni, da je bilo dejansko stanje glede dokumenta „prijava na delovno mesto“ pravilno in popolno ugotovljeno, saj se je na podlagi načela proste presoje dokazov, s stopnjo prepričanja dokopala do vseh pravno relevantnih dejstev. Tožeča stranka je v zahtevi II točki 1 in 2 formulirala svoj zahtevek na splošen oziroma opisen način: „Dokument, iz katerega izhaja prijava ...“ in „Dokument, iz katerega izhaja ponovna prijava ...“. Glede na predložitev dokumentov in izjavo organa, glede na

ugotovitve pri ogledu *in camera*, glede na dejstvo, da se tožeča stranka do zapisnika o ogledu ni opredelila in glede na neobstoje drugih okoliščin, ki bi zbujale dvom v verodostojnost ravnanja in izjave organa, je ugotovila, da organ razpolaga le z dokumentom iz 13. točke izpodbijane odločbe in da predmetu zahteve II pod točko 1 in 2 objektivno oziroma po vsebini ustreza le dokument iz 13. točke izpodbijane odločbe, to je „Prijava na delovno mesto vpisničarja v pravosodnem organu, z dne 19. 3. 2008“. Glede tega dokumenta je bil tožniku tudi omogočen dostop s prekritimi varovanimi osebnimi podatki, tako da je bilo tožnikovima zahtevkoma pod točko 1 in 2 zahteve II ugodeno. Obstoj drugih dokumentov, ki bi morebiti vsebinsko ustrezali formulaciji tožnikove zahteve, v pritožbenem postopku ni bil ugotovljen. Tožena stranka zato zahteve v nobeni od točk ni zavrnila, saj sploh ni odločala o neobstoju kakšnega dokumenta, temveč le o njegovem obstoju in njegovi dostopnosti javnosti. Ugotovila je, da je zahtevani dokument dokument iz točke 13 izpodbijane odločbe in ta dokument je kot relevanten toženi stranki dal na voljo organ. Tožena stranka je sledila izjavi organa, ker jo je ocenila kot prepričljivo, saj je bila podprta tudi z rezultati ogleda, neobstojem sumljivih okoliščin ter molkom tožeče stranke. Glede na navedeno tožena stranka sodišču predlaga, da tožbo zavrne.

4. Stranka z interesom, Okrožno državno tožilstvo v Mariboru, odgovora na tožbo ni podalo.
5. Tožba ni utemeljena.
6. V obravnavani zadevi je predmet spora dostop do dveh zahtevanih informacij javnega značaja in sicer dokumenta, iz katerega je razvidna prijava tožnika na delovno mesto vpisničarja v pravosodnem organu in dokumenta, iz katerega je razvidna ponovna prijava tožnika na delovno mesto vpisničarja v pravosodnem organu. Tožena stranka je glede navedenih zahtev odločila tako, da mora organ tožniku predložiti prijavo na delovno mesto vpisničarja v pravosodnem organu, z dne 19. 3. 2008, s prilogami (skupaj 9 strani) in hkrati organu naložila, katere osebne podatke mora pri tem prekriti.
7. Po določbi prvega odstavka 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja tista informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Iz te določbe torej izhaja, da mora zavezanec prosilcu predložiti samo tisti dokument, ki ga ima oziroma tisti, ki se pri njem nahaja. Če pa organ zahtevane informacije nima oziroma če se informacija pri organu ne nahaja, je v smislu določbe 1. odstavka 4. člena ZDIJZ, prosilcu tudi ne more predložiti.
8. Glede na citirano zakonsko določbo, ob upoštevanju podatkov v spisu, je odločitev

tožene stranke po mnenju sodišča pravilna. Tožena stranka je v postopku preverjala ali oba zahtevana dokumenta pri organu obstajata. Na podlagi oglada *in camera* je ugotovila, da obstaja samo en dokument, ki ustreza tožnikovima zahtevama, to je tožnikova prijava na delovno mesto z dne 19. 3. 2008, iz katere ni mogoče razbrati ali gre za prvo ali drugo prijavo in ali sta dejansko bili vloženi dve prijavi. Obstaja kakšnega drugega dokumenta, ki bi objektivno ustrezal navedenim tožnikovim zahtevam, v postopku ni ugotovila. To je tudi razumno utemeljila. Zato je tožena stranka pravilno odločila, da je organ kot relevanten dokument dolžan tožniku predložiti njegovo prijavo na delovno mesto, za katero je bilo ugotovljeno, da organ z njo dejansko razpolaga in ki po vsebini ustreza tožnikovima zahtevama pod točko 1 in 2 iz zahteve II. Vsled navedenega sodišče zavrača tožbene ugovore kot neutemeljene.

9. Ker je po presoji sodišča odločitev tožene stranke pravilna in zakonita, je sodišče tožbo tožnika, na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1) zavrnilo kot neutemeljeno.

PRAVNI POUK :

Zoper to sodbo ni dovoljena pritožba (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 22. avgust 2012

Predsednica senata :

Vlasta Švigelj Gabrovec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: